

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 272.

Anden Session.

73de Møde.

Lørdagen den 23de Januar.

(Fortsat.)

Sjæbning (fortsat): Naar man taler om Vandbygningskunsten i den Betydning, som skulde kræve Kræfter af en eiendommelig Art, mener man den Vandbygningskunst, der bygger Havne, hvor der skal modstaaes overordentlige Kræfter; det er noget ganske andet, end der her er Spørgsmaal om. Dersom man nu siger: Ja, men der foresalder dog Arbejder af denne Art, og derfor bør vi skaffe en særlig Betydelse; eller dersom man siger: Man skal lade Ministeren have det frie Valg under sin Ansvarlighed, saa svarer jeg: Man skal under hans Ansvarlighed lade ham have en stor Indflydelse paa Valget af den Officer af Ingenieurcorpsen, som han betroer sig til; men, naar han har valgt denne Mand, er denne hans offentlige Raadgiver i alle det Slags Sager, og, dersom man vil friste Indenrigsministeren til ideligt at omgaae denne Mand istedetfor at bytte ham, isald han savnede Tillid til ham, og raadslaae med andre Mænd om de Forretninger, som denne skulde gjøre, saa ere vi inde paa en feil Vej. Man vil maafee sige: Vi bør holde de militaire Ingenieurer adskilte og frie fra denne Virksomhed i det civile Ingenieursag; men her bringer jeg atter i Erindring, hvad jeg ofte har høvt den Gre at bringe i Erindring for dette Thing, at vi ere et Folk paa 1,400,000 eller 1,500,000 Menneſter i det Hele, og at, naar vi skulle paa den Maade stille vore Forretninger ad, komme vi til sidst til ikke at kunne overkomme dem. I den Krig, vi føre og maae være fattede paa at føre, behøve vi langt flere militaire Ingenieurer, end vi have Kræfter til at holde og især til at beskæftige i Fredstid. Vilde vi alt-

saa være, istand til at gjøre det, maae vi i Fredstid finde paa at beskæftige de militaire Ingenieurer med Forretninger, der ligge saa nær deres egentlige Sag som muligt, og jeg er overbevist om, at den Mand, der har ført et virksomt Liv i den Reining, som ligger hans væsentligste Sag nærmest, er en brugbarere Mand i paakommende Tilfælde end den, der den hele lange Tid har siddet med Hænderne i Skjødet eller er optagen af smaalige Beskæftigelser, som ligge hans væsentlige Forretninger fjernest, fordi det i Almindelighed kun bestaaer i at hvidte Caserner eller bygge smaa Huse. Jeg troer, at en af de Ting, vi skulle vogte os for, er, at række Haanden til denne Stræben efter at danne et nyt civilt Ingenieurcorps ved Siden af det militaire. Lad dette nye civile Ingenieurcorps indtræde under det militaire (Steen: Ja!), lad det indordne sig under det militaire som Krigsreserve (Steen: Ja!). Dersom det ærede Medlem, som nu siger Ja, havde tænkt sig Forholdet saaledes, saa havde han fulgt vort Fingerpeg om at lade dette Arbejde forelægge en virkelig Myndighed, som dette civile Ingenieurcorps skulde anerkjende, til Undersøgelse, hvorved det tillige kunde undersøge det her reiste almindelige Spørgsmaal, som jeg iøvrigt ikke kan nægte, at jeg troer er kommet ind ad en Bagdør; men jeg er glad ved, at denne Dør var lukket op, thi saa turde jeg følge efter. Vi komme nu til Spørgsmaalet selv. Det ærede Medlem, som sidder nær bagved mig (Linnemann) har i Forbindelse med den ærede Indenrigsminister saa fuldstændigt udviklet os Gudenaas Beskaffenhed, at jeg kun kan optage, hvad de have sagt. De ere for det Første ideligt vendte tilbage til den, som det forekommer mig, herrende Tanke, at den egentlige Vaadefart ikke maa fattes tilside. Det skal jeg for min Person